

Gorenjec

Št. 35. Leto XIX. - Kranj, 31. avgusta 1935.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmayerjev trg štev. 1. Telefon št. 73. „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopise sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vratajo. Nefrankiranih pisem ne sprejemamo. — Naročnina za „Gorenjca“: celotno 40 Din, polletno 20 Din, četrletno 10 Din, pos. št. 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Svoboda verskega prepričanja

Zivo je še nam v spominu ona žalostna doba, ko je nad nami neusmiljeno vihtela svoj kruti bič proslula JNS. Kar ni bilo tej strahovladi po volji, je moralno zginiti ali pa vsaj trpeti strašne batine. Naše ljudi so tirali v ječe, jih razmetali po najbolj zakotnih krajih proč od svojih družin, jih spodili iz službe ter jih vrgli na cesto brez vseh sredstev v pomankanje in revščino. In to se je dogajalo nad ljudmi, ki so bili nad vse vestni in pošteni na svojih službenih mestih: svoje pristaše pa, naj so zakrivili najgrše zločine, so odlikovali in spravili na odlična mesta. Nadalje so razpuščali gospodarske in prosvetne organizacije, ki so toliko storile za gospodarski napredek in kulturni podvig slovenskega naroda. Bili so kakor Huni, ki so vse pomandrali, kar se jim je količ kaj zoperstavilo. In hvala Bogu, imeli smo dovolj ljudi, ki so raje najhujše šikane in krivice trpeli, kakor pa da bi za las odnehal ali opustili svoje prepričanje.

Najbolj žalostno je pa, da tem ljudem, ki so pod zaščito vsemogočne JNS počenjali največje orgije ter uživali vse pravice in privilegije, nista bila sveta niti svoboda vesti in verskega prepričanja. Za zgled bomo navedli samo nek primer, ki nam jasno kaže, kako so oni razumeli svobodo vesti in verskega prepričanja.

Na nekem zavodu so gospodje, da bi menda bolj podčrtali in povdarili svoje patriotično mišljenje in čustvovanje, korporativno sklenili, da ne bodo hodili v cerkev. In res se je strogo izvajal ta sklep in menda ga še danes držijo. Toda dogodilo pa se je, da je na dotični zavod, kjer se je napravil ta zanimivi sklep, prišel za nekaj časa službovat človek, ki je bil sicer, kakor smo včasih rekli, naprednega mišljenja in se je celo proti „klerikalizmu“ boril, pa je bil pošten in globokoveren. Kot tak je prihajjal zelo pogosto v cerkev in mnogo molil. To so tudi kmalu zapazili in zvedeli njegovi kolegi, seveda sami navdušeni pristaši JNS in so se začeli

pohujševati od najvišjega do najnižjega. Kaj storiti? To vendar ne gre, da bi član njihovega zborna kvaril lepo harmonijo, ki je do tedaj vladala na zavodu. Ni in ni v redu, da bi samo eden hodil v cerkev, dočim ostali zbor po enodušenem sklepu ne hodi; biti moramo vendar edini v tej stvari, so dejali. Ko so tako godrnjali nad novim člonom svojega zborna, češ da krši sklep celokupnega društva, so stopili skupaj in se posvetovali, kaj storiti. Dolgo so pretehtavali ta težki slučaj kršenja discipline ter sklenili, da opozorijo z vso resnostjo svojega novega tovariša. Rekli so mu, da nikakor ne gre, da bi tako očito in prikrito hodil v cerkev, ker s tem vendar pade madež na vse in tekšnega madeža vendar ne morejo trpeti na sebi. Najbolj jih je pa jezilo in dražilo še to, da eden izmed njihove čestite družbe hodi celo pred oltar kot majhen otrok. Z zbadanjem so ga hoteli pripraviti do tega, da ne bi hodil več v cerkev in da jim ne bi delal „škandal“. Ker je pa bil dotični človek resikreno veren, se ni dal preplašiti in odvrnilti od tega, kar je bil navajen že celo svoje življenje in je še nadalje neženirano hodil v cerkev k maši in k ostalim pobožnostim. Ko so tedaj videli, da niso uspeli, da bi prenehali hoditi v cerkev, so mu nasvetovali, da naj, če že misli, da mora na vsak način hoditi v cerkev, ne hodi spredaj pred oltar, marveč naj se stisne kam pod kor ali v kakšen kot v cerkvi, da ne bo tako opažen. Kakor vemo, se dotični mož tudi tega nasveta in navodila ni držal in je še nadalje hodil v cerkev, kakor do tedaj in sicer spredaj pred oltar.

Saj je smešna in zabavna takšna dogodica, a vendar zelo lepo ilustrira mišljenje in kulturni nivo pristašev JNS. Gotovo so čitaljci radovedni, kje se je to zgodilo. Kje se je to zgodilo in kdo neki so bili tisti gospodje, je postanskega pomena, resnica je le to, da se je to zgodilo. Če povemo, da se je to zgodilo v naši ožji domovini, smo dovolj povedali.

Preganjanje v kranjskem okraju

Da se ne pozabi, bo priobčeval „Gorenjec“, kolikor bo dopuščal prostor in druge prilike, pologoma vsa razna nasilja, ki so se izvršila v Kranju in okolici od strani JNS. Mnogo slučajev je morda ostalo skritih, za to vabimo vse, ki so morali trpeti kivico in nasilje tekom zadnjih let, da to javijo našemu uredništvu, ki bo vsaj del tega priobčilo, drugo se pa mora shraniti v arhivih v večni spomin, kako so slovenski jančarji pod okriljem JNS tlačili naš narod.

V Kranju je več let služboval uradnik, ki ga je poznal ves kranjski okraj. Bil je mož, ki je čutil s svojim narodom, strogo objektiven uradnik, ki se je držal vedno le zakona. Naš narod je vedno take uradnike odkrito spoštoval! Vsa gorenjska javnost je dobro vedela, da se ta uradnik ni nikdar bavil s strankarsko politiko. On se kot dijak ni nikdar sodeloval pri nikaki strankarsko politični akciji: mož je živel pač le svoji družini in svojemu poklicu, ki ga je vršil po vesti in zakonu. Predno je prišel v Kranj, je bil referent drugod in v vsakem oziru najboljše kvalificiran. Njegov največji greh pa je bil ta, da se kaki kliki ni hotel udinjati, ampak je vedno ohranil tudi napravljene popolno neodvisnost. Te je bilo dovolj, da se je začela proti njemu skrita gonja. Povsed so ga spremljali špiceljni in strogo „poverljive“ lažne denuncijacije so romale v stranko in pristojno oblast, da zahaja v župnišče, da telefonično govoril z župnikom i. t. d. Radi takih in podobnih denuncijacij, ki so bile lažnje zavite, je prišlo že tako daleč, da bi bil kmalu romal tja daleč na jug, da bi si bil dobro zanimal to, če je kdaj govoril z župnikom in posebno to, če je kdaj uradno telefo-

nino govoril z župno pisarno! Bil je pa vendarle premeščen, čeprav je bil vedno odlično kvalificiran.

Drug uradnik, ki ga danes še ne seme imenovati, bi bil moral napredovati v svoji službi, kakor mu je šlo po zakonu. Prvič je za to zadevno napredovanje. Pa je prišel poziv, da „nekdo“ poda o njem poročilo, kakor je pač že običaj. Poročilo o njem se je pa glasilo nekako sledče: „N. N. je strupen klerikalec! Ob šenčurskih dogodkih je ostentativno kazal svoje „separatistično“ mišljenje. Nosil je na ulici javno zelen klobuk, ki mu ga je morala vzeti — policija!“ To poročilo je bilo popolnoma neresnično in mož je radi svojega klobuka, ki ga je nosil že leta prej, izgubil nekaj let napredovanja!

V Tržiču je služboval uradnik, ki je bil vedno „liberalec“, kakor smo včasih rekli, toda poštenjak, izvrstno kvalificiran in nad vse veden uradnik, ki v svoji službi ni gledal ne na desno, ne na levo, v službi so mu bili vsi enaki. Od njega je znana klika JNS, zahtevala, da krši uradno pisemsko tajnost. Kterega ni storil, je prišel mogotem pri JNS v zamero in pregnali so ga iz Tržiča in mu dali neko podrejeno mesto v Ljuljani.

V Kranju je bil nameščen odličen jurist. Kot jurist-uradnik se ni nikdar pečal s kako strankarsko politiko in je živel le svojem poklicu. Ker je pa bil mož značajen in je imel tudi svoje osebno prepričanje, so ga iz Kranja denuncirali, da je bil prestavljen. Njegov naslednik, pa ni „klerikalec“, pač pa objektiven jurist — uradnik. Ker je sodil po svoji vesti, je prišel v zamero gotovim krogom. In značilno za naše razmere v komaj pretekli dobi je, da se je nekdo izrazil: „Smo enega pregnali, pa bomo še tega“. In najbrž bi bil

letel tudi naslednik kam iz Kranja, ko bi še paševala znana klika!

Eden najbolj interesantnih slučajev je bilo preganjanje znane gospo-uradnice v Kranju. Njena hčerka, akademčarka, si je nekoč kupila ruto, pravo ruto, ki jo nosijo ženske preko ramen. In slišite, groza in strah! Ta ruta, je imela na sebi — čuje — in strmite: nekaj zeleno barve! — Hčerka državne uradnice, in to celo uradnice v naprednem Kranju, si upa kupiti in nositi ruto, ki je zelenasta, ki ima zeleno „štrajfne“, ki ima zelenaste frange! Kakšna predzrnost! Nezaslišano! In to v Kranju! Gospa mama, aha, ta je odgovorna za ta strašen greh! Pokazati je treba tem „protidržavnim elementom“, uničiti te „separatistične“ barve na ruti! In gospa mama je morala sedaj k reportu, dolgi zapisniki so se delali, grozilo se je na vse pretege, iz zelenaste rutice je nastala zelena kamela ali zelen slon! Od gotove strani se je naravnost zahtevalo lažno poročilo, da vzgaja otroke protinarodno! Znana najsilna klika je pa v tem slučaju naleta na energično ženo, ki se ni ustrašila nobenih groženj. Junaško se je branila! Bila je že vse pripravljeno, da jo odtrgajo od otrok in moža, da bi si za večne čase zapomnila, kako velik greh je, če hčerka uradnice dene na ramo zelenasto ruto!

Tam v prijaznih Predosljih je službovala vestno in mnogo let tudi v Kranju dobro znana gospodična. Bila je vedno najboljše kvalificirana. Kar naenkrat dobi brez takoj, da se je znašla tam nekje v štajerskih hribih! Kar sa po je vzel ubogi revi! Še sama ni vedeta, kdaj je zletela! Kaj je vendar sirotka storila?! S politiko se je v življenu toliko pečala, kakor kak novorjenček! Kaj je vendar storila tako gromozanskega, anacijonalnega, separatističnega, destruktivnega? Ah veste, kaj?! Prav na uho povedano: to je njen velikanski greh, da v cerkev rada hodi. Pa zaenkrat dovolj!

DELAVSTVO

SKUPNOST — čisto naše.

Ali ste bili letos na javnih manifestacijah, kjer smo bili enega srca in enih misli? — Skrivnostna resnica Evaristije nas je v stotisočih združila na evh. kongresu: silna resnica krščanske pravice in mila resnica krščanske ljubezni nas je na več taborih združila na delovno ljudstvo v mogočno krščansko socijalno enoto.

Vse to je že naravno... In po naravi govor božji zakon, ki se je po Kristusu še jasno izpovedal: „Bodite eno — kot sva jaz in Oče eno“ in pa v ljubezni, „kot sem Vas jaz ljubil“. Ta ljubezen pa je bila resnica, pravica: kar ti hočeš, da se Tebi stori, stori tudi bližnjemu...

Tako so tudi prvi izrazitejši — „skupinarji“, če se sme tako imenovati prve kristjane — razumeli krščansko enakost, bratstvo in sosedstvo po milostnem prerodilnem nauku Kristusovem.

Ko se je kdaj pozneje ta resnica zabrisala, je bilo to znak malomarnosti katoličanov, ki so zahajali v neko „vseeno“ naziranje. Pa božja Modrost že najde pravo pot, da se katoličani zbudijo iz spanja, ker so oni prvi poklicani, da stojijo na straži za naravno in božjo postavo in s tem tudi za svoje pravice.

Tedenske novice

Preložena proslava

Proslava 100 letnice rojstva Davorina Jenka, se vsled tehničnih ovir preloži na spomlad 1936.

KRANJ

Občinska seja. V petek 25. t. m. se je vršila občinska seja mestne občine. Opazilo se je, da opozicija ne prihaja k občinskim sejam, za kar ima seveda razlog. Na tej seji je bilo važno vprašanje pokopališča. Za pokopališče ni nobena vsota prevelika, — za pokopališče je vse preveč. Mestni očetje bi morali sami skrbeti za to, da ne bo ostalo to pokopališče v sredini mesta. Občinski odbor je sklenil, da se bo pokopališče povečalo in sicer v južno stran proti

Prišel je materialistični marksizem ali komunizem, ki je znal to naravno in krščansko resnico o skupnosti in enakosti zvito izrabiti za svoje nazore, ki poznajo še samo skupnost ali po njihovem rečeno — kolektiv —, posamezne osebe nič več (— dasi so v komunistični praksi le posamezniki nekaj, kolektiv nič, ker je to samo aparat, ki naj odgovarja na to, kar mu prvi suflira ali orodje, katerega se prvi poslužuje).

Pa se je zbudilo močno naturno nagnjenje — saj je človeška duša po naravi krščanska — da materijalistični komunizem ne pojmuje skupnosti pravilno. In začelo se je krščansko delavno ljudstvo — v skupnosti — (samo je tako hotelo in ne po diktatu) združevati za osnovne pravice svoje proti materijalističnemu kapitalizmu in tudi proti zmotnemu komunizmu na podlagi krščanskega nauka, ki poedinca visoko ceni kot otroka božjega in ne kot materijalizem — komunizem za navadno orodje brez duše — in te poedince v eno družinsko skupnost, da so vsi enih misli in enega srca, kot so bili prvi kristjani; to pa ne po diktatu, temveč po naturnem in razodetem zakonu.

In tega se krščansko delovno ljudstvo, ki se o krščanskem socijalnem nauku na najrazličnejše načine: po Cerkvi, po taborih, po knjigah in revijah točneje poučuje, predobro zaveda, da je skupnost — ali kolektiv — čisto nekaj pristno njegovega in noče, da bi ga grobi materijalizem ponizeval.

Naši obrtniki

Stanovska zavednost obrtnikov

Stanovske skupine je pač navadno med seboj na najrazličnejše načine podpirajo. To bi bilo potrebno zlasti še med našim obrtništvom. Pri njih namreč slišimo samo tarnanje in si pač vsak pomaga, kakor si ve in zna. Pri vsem tem se posebno tarna na teške razmere in seveda tudi na težavne davke. Mi to tarnanje ne razumemo, ne razumemo pa tega, da se največji zabavljači tako odtegnejo skupnemu delu in pri tem seveda zahtevajo, da zanje samo drugi delujejo. Mi smo v tem primetu mnena in tega bi morali biti tudi najbolj oni, za katere drugi delujejo. Taki nezavedni stanovski tovariši pa še zraven radi kritizirajo in s tem ubijajo celo veselje do dela pri onih, ki zanje delujejo. Ko bi vsaj tako kritika odpadla, zlasti še v slučaju, če sploh ni opravičena. Pri tem postopanju bi pač morali vedeti vsaj to, da obrtniški stan ponijejo pred drugimi stanovi in si tako tudi samemu sebi kvirijo ugled. Pri vsem tem bi morali ravno taki obrtniki upoštevati tudi še posebno močno konkurenco ki sploh ogroža obstoj obrtniškega stanu. Nič ni radi tega čudno, če za obrtnika ni ugodnosti, ne zagovornikov. Da je obrtniški stan res nezaveden in med seboj premalo tesno povezan dokazujejo najbolje pač obrtniške prireditve. Pa nezavednost ne kritiziramo radi morebitnih veselic in radi zavajanja na njih, pač pa to, da se ob takih prireditvah ne brigajo za skupne cilje, ki so potrebeni za cel stan, kot je n. pr. vprašanje obrtnega doma. Teda ne veselje ali prireditve kot take, ampak namen za postavitev društvenega doma bi pa že moral povezati tudi pri prireditvah ves obrtni stan. Kako je mogoče zameriti drugim stanovom, če ne pridejo na naše prireditve v zadostnem številu, če pa obrtnikov samih ni na teh prireditvah? Stanovski ponos in stanovska zavednost bi tirjala od članov obrtnikov čisto drugače. Nič ni treba jamrati nad razmerami, če si ne znamo sami s slogan in odkritim sodelovanjem in medsebojno podporo pomagati!

mestu. Tako smo zopet ostali pri starem, ker smo upati, da bomo še vedno imeli svoje ranke v bližini in se nam ne bo treba truditi kam na Kranjsko polje.

Zaduje slovo. Teden dni je minulo. Pretekli peti ura se je nemo pomikal mrtvaški sprevod. Mimo vrtov smo šli, povsed nas je pozdravljalo življenje in moč mladosti. Prav te okolščine so v nas vzbujale žalost — spremljali smo mladega fanta v kraljestvo smrti. Toda naša žalost se je spremenjala v veselo upanje. Zbor duhovnikov je pel pesem, iz katere se poraja v človeški duši ona radostna ljubezen, ki nikoli ne mine. „Pridite na pomoč, svetniki božji, pridite nasproti angeli Gospo-

dovi, sprejmite njegovo dušo, nesite jo pred obličejo Njavišega!" —

Pernš-*ev Andrej* je umrl. V Cvetični ulici med cvetočimi ograjami je dokončal svojo komaj cvetočo pomlad življenja, ki je bilo všeč Bogu in ljudem. Star 16 let je že britko okusil, kako je življenje posejano s trnjem in prepojeno z grenkobo. Bolezni jetika, ki je že toljikim prekrizala vse načrte, je tudi Andreju kar dvakrat zastavila pot v njegovem tako kratkem življenju. Želja očeta, kamnoseka, je bila, da bi Andrej v gimnaziji postavil temelj oni izobrazbi, s katero bi mogel njemu in slov narodu kar največ koristiti. Pa komaj je dovršil 2 razreda, že je moral radi javljajoče se bolezni zapustiti šolo in dati slovo znanosti, do katere je imel toliko veselja. — Odločil se je, da se izuči za trgovca. Pa tudi v trgovini ni mogel vzdržati; ista bolezen, ki ga je izgnala iz sole, tudi sedaj ni mogla mirovati. Priklenila ga je na bolniško posteljo, kjer je udano trpel z malimi presledki tri mesece in pol. — Umrl je zmučen in stri na telesu, a v duši je nosil veselo zavest, da tudi v bolezni in ob smrti služi Njavišemu. Lepo, zares fantovsko je bilo njegovo življenje, zato je bila lepa tudi njegova smrt. Eno prošnjo je nam fantom kongregacije stalno ponavljal, ko smo ga v bolezni obiskovali. „Zdrav bi bil rad, zato, da bi mogel z vami na Brezje k — Mariji.“ Posvetil je svojo fantovsko mladost nebeški Gospo, že tukaj na zemlji je hotel ostati nežen evet, zato je Bog to nežno cvetlico presadil na nebeške grede. Andrej, dohrepeleno je tvorje sreće, visoki cilji so doseženi. Zato le uživaj slavo izvoljenih. Kličemo ti z marijanskim pozdravom: Z ljubim Sinom te blagoslov De-
vica Marija.

(Kongreganist.)

Knjigoveznica. Pri tukajnjem Tiskovnem društvu posluje knjigoveznica, ki izdeluje vsa v to stroku spadajoča dela. Našim čitateljem toplo priporočamo omenjeno podjetje, posebno pa knjižnicam prosvetnih društev, katere imajo, kakor smo obveščeni, še posebni popust.

Iz kranjske gimnazije. G. direktor dr. Simon Dolar je član občinskega odbora v Kranju, isti je tudi vodja dijaške kuhinje v Kranju. Pri letošnji proračunski seji mestne občine Kranj so se delile podpore in kakor je konštatiralo že svoj čas „Gorenje“, so se te podpore delile zelo čudno. Za podporo je prosil tudi dijaški zavod v Kranju, ki vzdržuje 38 pridnih dijakov, med njimi so nekateri popolnoma brezplačno, mnogi po zelo znižani ceni. Dijaški zavod v Kranju ni dobil od mestne občine niti pare podpore, dočim se je podelila znatna podpora dijaški kuhinji, ki jo vodi g. direktor. G. direktor je ravnatelj kranjske gimnazije, vodja dijaške kuhinje, pa tudi direktor onih dijakov, ki stanujejo v dijaškem zavodu. Ni nam znano, ali je g. direktor vedel, da je prosil za podporo tudi dijaški zavod v Kranju. Če mu ni to znano bilo, je vsekakor čudno, da mu njegovi somišljeniki tega niso povedali. Če pa je bilo znano, je dvoje mogoče, da je vse svoje sile napel, da bi dijaški zavod v Kranju prejel podporo v razmerju z drugimi in so ga

njegovi somišljeniki pustili na cedilu in so proti njegovi volji odrekli podporo dijaškemu zavodu in jo dali le dijaški kuhinji; ali pa je možen tudi ta slučaj, kat skoro ne moremo verjeti, da je g. direktor vedel, da je dijaški zavod prosil za podporo, pa je skupno z drugimi glasoval za to, da dijaški zavod ne dobije podpore. Vsekakor je namreč potrebno, da se ta zadeva razčisti, ker gre po kmetih glas, da ne dajo niti krompirčka več za dijaško kuhinjo, ki jo vodi g. dr. Simon Dolar, če je tudi on soglašal s tem, da dijaški zavod ni dobil nič podpore. Zeleli bi zadevnega pojasnila.

Javen poziv. Po Kranju se govorji, da so bili kaznovani nekateri otroci l. 1952., ki so se udeležili odhoda g. župnika. Prosimo, da nam oni, ki kaj vedo o tem, naznamo tozadne eventualne slučaje, da se ugotovi resnica.

Člani Mohorjeve družbe, ki so že 50 ali več let njeni udje, naj se prijavijo pri svojih posverjenikih v župni pisarni, da se bodo njih imena mogla priobčiti v letošnjem koledarju.

„Vse rejce in prijatelje malih živali, vladno vabimo na sestanek, ki se bo vršil v nedeljo 4. sept. ob pol 10. uri pri g. A. Boh-u, gostilna na Bekseljnu. Važni razgovori in navodila gledane razstave, ki se bo vršila od 27. 9. do 8. 10.

Prijatelji malih živali udeležite se polnostilno tega sestanka“.

Odhod avtobus za dunajski velesejem. Zavobusom na dunajski velesejem se bodo peljali Kranjčani in Tržičani dne 4. septembra ob 4.30 zjutraj, z odhodom iz Tržiča, ob 5 uri odhod iz Kranja na Ljubljano — Celje — Maribor — Gradec — Semmering — Dunajsko Novo mesto — Dunaj. (Prihod na Dunaj 4. septembra zvečer. Postane dva dni za ogled velesejma in mesta). Odhod iz Dunaja 7. septembra ob 6. uri zjutraj čez Semmering — Bruck a. M. — Leoben — Judenburg — Celovec — Velikovec — Jezersko — Kranj — Ljubljana. Prihod 7. septembra zvečer. Vsak potnik mora imeti svoj potni list, vizum ni potreben. Cena vožnji za tja in nazaj Din 520.— za osebo. Prijave za Kranj sprejema trafika Ross nasproti hotela Stare pošte, za Tržič, avtopodjetje J. Goričan. Vozil bo avtobus „Ljubljana-Express“ znamke Saurer. Prijave se sprejemajo samo do torka opoldne.

TRATA — GORENJA VAS

Sprejem novega župnika in slovo. V sredo 28. 8. 1955 je dobila župnika Trata novega župnika g. Savli Andreja. Ljudstvo ga je težko pričakovalo, zato pa tudi zelo prisrčno sprejelo.

Pred slavolokom z napisom „Novi župnik bodl' pozdravljen“ se je zbral občinski odbor z županom na čelu, šolska mladina z učiteljstvom, zastopstvo gasilske čete, apostolstvo mož in fantov, prosvetno društvo, Marijino društvo.

Priča ga je pozdravil župan g. Jelovčan Franc z lepo dobrodošlico, povdarijajoč željo, naj postane novi župnik prijatelj vseh faranov. Prav prisrčno ga je pozdravila učenka IV. razreda Kokalj Ana in mu izročila v pozdrav šopek lepih vrtnic. Nato so pozdravili novega

dušnega pastirja v imenu apostolstva mož in fantov trgovca g. Mrak Ivan, v imenu prosvetnega društva Šraj Leopold in v imenu Marijine družbe prednica gdč. Potočnik Francka.

Nato se je razvil dolg sprevod v cerkev, kjer je domači cerkevni pevski zbor zapel: „Novi župnik bodl' pozdravljen“. Po zahvalni pesmi je podelil novi dušni pastir blagoslov z najsvetejšim. Ob tej priliki je imel na zbrane farane, ki jih je bilo polna cerkev, lep govor. Povdral je, da bo deloval v duhu vere in ljubezni.

Isti dan se je poslovil od nas župni upravitelj kapelan g. Franc Jeglič, ki odhaja v Predoslje. G. Jeglič je bil pri nas točno 2 leti in si je v tem času pridobil srca vseh župljanov. Slovo je bilo kaj ganljivo. Do Skofje Loke so ga peljali domačini in ga skozi spremljali še kole sarji v narodnih nošeh.

Na novem mestu želimo gosp. kaplanu obilo božjega blagoslova.

PODBREZJE

S. K. izobraževalno društvo bo vprizorilo v nedeljo 1. septembra „Igra o izgubljenem sinu“ kot otvoritveno predstavo obnovljenega društva. Vprizorjena bo na prostem pred cerkvenimi vrati na Taboru. V današnjem času pogrešamo iger verske vsebine. Da si jo bo lahko vsak ogledal, ne bo vstopnine. Začetek točno ob 8. uri zvečer. V slučaju slabega vremena se bo preložila na praznik 8. septembra. Na programu je pa tudi petje naših prelepih narodnih pesmi. Člani, pridejte gotovo vsi, da bomo zopet pričeli z intenzivnim delom na polju katoliške prosvete.

neprimereno boljše, kot pa je bilo dosedaj, ko je partotica hotela usiliti ljudstvu svoje imenje in svoje manire.

RETEČE

Uspela igra. V nedeljo so na našem odru podali študentje s Sorškega polja prav dovršeno krasno tragedijo „Vzrok“. Igra je globoka in treba jo le prav razumeti in veliko misli.

Igrali so prav dobro podali svoje težke vloge. Posebno Mati nam je prav mojstrsko prednala notranje bolečine malohesedne, skrbne in ljubeče matere. Isto smo bili zadovoljni s Pocestrnico in morilem, ki pa je bil v nekaterih momentih skoraj preveč razburjen.

Odšli smo prav zadovoljni od prireditve, le žal, da se igra ni dovolj razglasila in je bila zato udeležba premajhna.

Strela. V pondeljek zjutraj je strela udarila v gospodarsko poslopje g. Antona in Franca Kalan z Godešič. Pogorelo je vse do tal. Sreča v nesreči je vendar ta da sta bila zavarovana tudi za živinsko krmo, ker je seveda pogorela. Rešili pa so vsaj prasišča.

SELCA

Občni zber oživljenega katoliškega prosvetnega društva v Selcih se vrši v nedeljo 1. septembra ob 3. uri popoldne v dvorani Krekovega doma. Dnevni red je običajen, na programu je pa tudi petje naših prelepih narodnih pesmi. Člani, pridejte gotovo vsi, da bomo zopet pričeli z intenzivnim delom na polju katoliške prosvete. Odbor.

ŠKOFJA LOKA

Na uršulinskih šolah je pretekli teden nastopil kot katehet svoje službeno mesto č. g. Počačnik Anton, ki je dosedaj 12 let služboval v Predosljih. Katehetsko mesto je sedaj združeno z mestom rektorja cerkve. Novega gospodara prav iskreno pozdravljamo in mu priporočamo, da uvede službo božjo v cerkvi, kot je bila pred nastopom sedanje prednica samostana. Želimo mu pri njegovem delu za vzgojo naše ženske mladine obilo božjega blagoslova. — V bližnjih dneh pa odide v Ljubljano sedanjan spiritual č. g. prof. Simenc Josip, ki je bil imenovan za kanonika. Z velikim znanjem, miroljubnostjo in visoko inteligenco si je osvojil srca vseh dobrih Škofjeločanov, kateri ga bodo prav težko pogrešali. Polni zahvale za vzvorno vzgojo mu želimo na novem mestu in novih uspehov.

Z samostojenim okraj v Škofji Loki se je osnoval zato potreben odbor z nalogo to doseči. Obljubljena je na merodajnih mestih vsa pomoč. Ker je naš okraj po srežki izpostavljen že deloma zamosten, in ker ima posebne potrebe, je želeti delu uspeha.

Vino

pristno, po konkurenčni ceni, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani Fran-kopanska ul. 11.

V RAJHENBURG IN ZAGREB!

Dne 7. sept. odpelje posebni vlak — vrnemo se 8. sept. zvečer. Vožnja Ljubljana — Zagreb stane samo Din 55.— (tja in nazaj). Prijave sprejema samo do 4. sept. uprava „Gorenjca“.

Lavtičar Josip:

Junaška doba Slovencev

Zgodovinska povest iz 15. stoletja. Godi se na Gorenjskem ob času turških vpakov.

(Nadaljevanje)

Preden so odšli spati, je morala stara mama z Malijevega brda povedati otrokom še kako lepo zgodb.

„Povejte nam tisto“ — so prosili otroci — „o Marijinem pogrebu.“

„Le pazljivo poslušajte, rada jo povem“ — je rekla stara mama. In je začela:

„Meni se je sanjavo, da je Marija umrta. Angelci so jej zvonili, svetniki so jej svetili, deviške so jo preoblekle in močno po njej žalovale. Nesli so jo k pogrebu tja po raynem polju. Srečav jih je usmiljeni Jezus in jim je djav: Kaj vi nesete k pogrebu? Zagvišno je moja mati, le hitro jo dol denite! Moja mati ni zasluziva, da bi v črni zemlji gnjiva.“ Potem je rekel Mariji: „Moja mati gor vstanite in pojte z mano v nebo, kjer veselja konec ne bo.“

Otroci so bili mirni, da se noben ganiti ni upal. Tedaj je prosil Primožičev Tonček:

„Radi bi slišali še tisto storijo o svetem Antonu, mojem krstnem patronu.“

„Tudi to povem“ — je dejala dobrovoljno babica.

„Sveti Anton iz Padove je tako lepo pridigav, da so se ribice h kraju shajale in tice v zraku postajale. Ribice v vodi ne pvavajo, gvavice na suho pokvadajo in svetega Antona poslušajo. Ptičice v zraku ne letajo, na nizko drevje sedajo in svetega Antona poslušajo. Vse k njemu vklj. leti, ker svetega Antona poslušat želi. Ko se je on rodil, sam Kristus se je veseliv.“

„O stara mama, še eno, še eno!“ — je prosila Pogačnikova Marijanica.

„No, še tisto o Mariji in o ptičici“ — je pridila babica. „Potem boste šli spat.“

„Ena ptičica je perleterja iz te dežele štajerske in prav lepo zapeva od zamorske dekllice, ki se je po morju voziva in takole prepeva: „Sto tavženkrat češena, o Marija, rožni cvet! Glihe tvoje ni nobena, glihe nima celi svet.“ Ptičica je vprašava zamorsko dekllico: „Ali si to pesem slišala od drobnih ptičic?“ Deklica je odgovorila: „Nisem te pesmi slišala od drobnih ptičic.“ Ptičica jo je vprašava: „Ali si jo slišala od teh myadih fantičev?“ Deklica je rekla: „Nisem te pesmi slišala od teh myadih fantičev, ampak sem jo slišala od nebeskih angelcev, k' so se po nebesih sprehabjali in takole prepevali: „Sto tavženkrat češena, o Marija, rožni cvet! Glihe tvoje ni nobena, glihe nima celi svet.“

Babica je prenehal, toda otroci so še vedno vpili:

„Tisto povejte: „Pojd'mo spat!“ Pojd'mo gledat, kaj Marija deva. Na zvatem stol-

„Ce boste potem zaspali?“ — jih je vprašala.

„Bomo, bomo!“ — je bil soglasen odgovor.

„Le poslušajte! Pojd'mo spat, Bog je zvat. čku sedi, dušice napaja. Pojd'mo še mi, da nas napoju in v sveti raj posadí.“

Zdaj so zaspali otroci in ž njimi babica, ki je že tudi potrebna počitka.

XVIII.

Na vraga, o bratje, na vraga!

Spodbode konja mladega, oj mladega in bistrega, za njim se hlapcev roj spusti, da prah in peseč se kad.

Že se je mračilo, ko je dospel Balant pred glavna vrata Guttenberga. Straža ga je imela za vohuna ter peljala v grajsko ječo. Spoznala ga je še pri svetilki in ga vprašala, čemu hodi tako pozno tod okoli.

„Rad bi govoril z gospodom graščakom in tudi z vitezom Gašperjem“ — je odgovoril Balant. „Je stvar, ki zahteva nujno rešitev.“

Čuvaj ga je peljal v sprejemno sobo ter šel poročat v zgornje stanovanje, kdo čaka v pritličju. Kmalu sta prišla graščak Jurij in njegov sin vitez Gašper.

„Balant, ti si tukaj“ — mu je reklo grof Jurij. „Gotovo ni vsakdanja reč, da si dospel v pozni uru na Guttenberg. Se nič ne bojiš Turkov?“

„Hodil

Novo ime šečejo za naš Puštal kjer ima občina Zmivec svoj sedež. Ker smo prepričani, da se bo iz tega rodilo le polno nezadovoljnosti in da bodo naši Puštale ostali le Puštale, srečujemo, da se odkloni vsak predlog. Čemu delati imena le za papir, v resnici pa ostane ime kot je? Kako si mora domačin predstavljati naslednike „žabarjev“ pod drugim imenom kot Puštale. Ne bo uspeha!!!

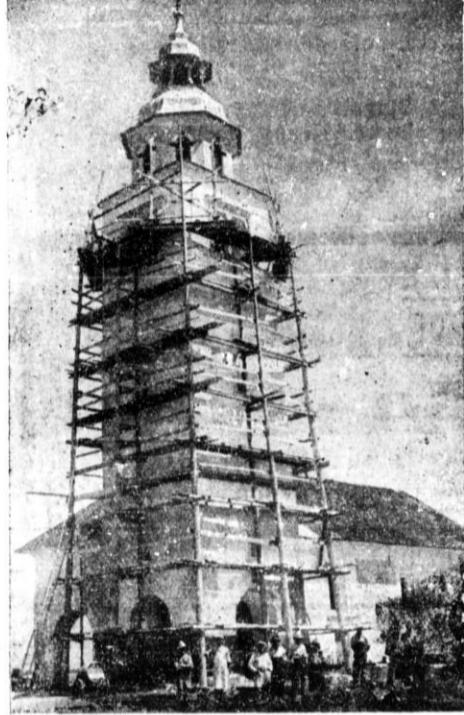
Solsko leto se prične na deški meščanski šoli dne 10. sept., na ljudski 5. septembra s sv. mašo. Isto je na uršulinskih šolah. K vpisovanju na deško meščansko šolo je prineseti zadnje šolsko spričevalo, krtni list in kolek za 5 Din. Vpis v osnovne šole je 2. septembra.

Gledališki odsek upostavljenega prosvetnega društva je imel prejšnji četrtek svoj občni zbor, ki je soglasno izvolil skoraj ves prejšnji odbor. Predsednik je g. Pire France. V velikem veselju do dela so zasnovali načrt za bodočo sezono. Društvo je ponosno na člane, ki so v težkih časih vstrajali pri svojem poštovanjem delu.

Vodovodno društvo je imelo svoj redni občni zbor, na katerem se je sklenilo, da se privzame še dva studenca, za katere stroške je denar že nabran. Ker sedanjega vodovoda vsled povečanja porabe vode v suši studenci niso dovoljni, je bil predlog z veseljem sprejet.

Na delavski tabor na sv. Joštu preteklo nedeljo je pohitelo vse naše delavstvo. Vračali so se popoldne vsi navdušeni za svoja načela.

SRED. BITNJE



Podružnica sv. Uršule v Srednjem Bitnju.

Kakor smo že zadnjič poročali, je cerkev sv. Uršule v Srednjem Bitnju popolnoma prenovljena. Radi tega so se zadnjo nedeljo vršile cerkvene slovesnosti pri tej cerkvi še prav posebno slovensko. Danes priobčujemo samo še sliko, ki dovolj nazorno pokaže veliko vremeno vernikov za popravilo cerkve in slike čeprav predstavlja tudi še vse ogrodje, lepo pokaže obnovljeno cerkev. Mi vsem onim ki so si stekli za popravilo zaslug iskreno častitamo!

ŠENČUR

Da bomo na jasnem. Kranjski župnik g. Matija Škerbec je v zadnji številki „Gorenjca“ sijajno karakteriziral kalvarijo mladega moža iz Senčurja, ki je moral po nedolžnem sedeti šest dolgih mesecov v samotni celici ljubljanskega okrožnega sodišča. Ker gospod župnik ni objavil njegovega imena, pa povemo mi, da je to g. Celjer Ivan, mož, katerega so žalostno premisnili JNS-arji spravili med mračne zidove, da bi se tako lažiideja — spaka slovenskih demokratov in samostojnežev — lažje razširila in „utrijevala“. Da bo omogočeno lažje razumevanje drugih stvari tega položaja, navajamo usodepolno dejstvo, ki je povzročilo uresničenje Celjerjeve arretacije. — G. Celjer je prejel od svojega prijatelja neko razglednico — vočilo za velikonoč — na kateri je bilo na zadnji strani v ovalnem polkrogu zapisano: Vesela Aleluja! Poleg tega vočila pa so še stali slediči verzi: Šumi zeleni gaj, Šumi, oznanja kras pomladnih dni: oznanja kras vrtov, poljan, saj kmalu bo vstajenja dan... Ko so potem senčurski „velemožje“ skupno z orožnikom v njegovem domu izvršili „premetatino“ in brskali po vseh luknjah, so našli v nekem predu tudi to razglednico. Torej, s skrbi, Že Zmagoslavno so potisnili „trofejo“ — nedolžno razglednico — pod padzhu ter odhlačali z njo, veselč se: „Zdaj ga bomo kmalu zamehurili...“ Tako se je zgodila! Celjar je moral — izginiti. Pol leta je sedel v preiskovalnem zaporu. Bog ve, kakšne misli, kakšni občutki so polnili njegovo srce v teh dolgih, otožnih urah. To ve le on, in pa Najvišji, ki bo enkrat poklical na odgovor vse tiste, ki so z zlobnim namenom storili nepopravljivo krivico svojemu bližnjemu. Strašen dan bo dan plačila!!!

Izlet na Homec. V nedeljo 4. sept. priredi takojšnja DMD izlet k Materi na zelenem Homecu. Kdor še ni videl brsteči hribček, ob-

dan s temnimi smrekami, kdor se še ni poklonil v beli cerkvici pred Marijinim altarjem, ta naj ne zamudi ugodne prilike! Roža Marija bo z obilnim blagoslovom svoje milosti povrnila vsem, ki jo boste na angelsko nedeljo s svojim obiskom počastili. — Prijave za izlet sprejemajo do nedelje župnij urad v Senčurju.

Novi občinski sluga. Za novega občinskega službo je imenovan g. Iv. Celjer iz Senčurja.

Društva — pozor! Drama „Ljubavni cvet je zamorjen“, prirejena po znani Jakličevi povesti „Janez z Visokega“, v pretekli sezoni z zmagovalnim uspehom igранa v Hrastju, Kranju in Smartnem pri Kranju, je razmazena, predelana in izpopolnjena. Održi, ki reflekterajo na to pristno narodno igro, naj se takoj obrnejo na založnika: Ivan Mohor, Senčur pri Kranju.

KRIZE

Tatvina. Prejšnji teden je bilo ukradenno posesniku g. Ivanu Lončarju, p. d. Toporišu na Bregu v denarju Din 250, zlatnina in tepe hlače, kar je opazil šete minuto nedeljo, ko je hotel hlače obleciti, pa jih več ni bilo. Ravno tako je bil prejšnji teden ukraden lep ženski blašč go. Mariji Perko, tov. delavki in posetnikovi ženi na Bregu, a g. Jožefu Klemenčiču v Grabnu pa moška ura. — Upamio, da se bodo uzmovici našli?

CERKLJE

Prosvetno društvo. Preteklo nedeljo smo na našvezanje način proslavili zopetno oživetje našega prosvetnega društva. V mogočnem sprevedu, kateremu na čelu je korekala godba in mnogoštevilne narodne noše, so člani šli v cerkev h litanijam, po litanijah pa v Ljudski dom na občni zbor. Za uvod v občni zbor nam je Šenčurski župnik preč. g. Vavpotič pred polno dvorano podal nekoliko pregleda o dosedanjem slovenskem katoliškem prosvetnem delu — nekoliko smernic za to delo v bodoče. Po govoru gosp. župnika smo izvolili društvo nov odbor. Imena: g. Cvelbab, Dr. Bohinc, Gašpive, Plevel, Čimžar, Ilja in Bolha so nam poroki, da bo društvo res delalo tvorno (segalo med ljudstvo seme slovenske in katoliške prosvetljenosti) in — razdirajoče (očistilo našo faro krivčnikov — ljudskih pijavk).

Polhi. Na Senturški gori imajo po vsej vasi polno polhov. Teh polhov se tam boje samo v toliko, kolikor bi utegnili napraviti škode z globanjem. Drugače jih imajo pa mnogo rajši, kot pa — druge vrste polhov, ki delajo večjo škodo.

BREG PRI KRAJU

Prostovoljna gasilna četa priredi v nedeljo 1. septembra na vrtu g. Miha Drakslerja veliko vrtno veselico. Na plakatih je bilo javljeno, da se veselica vrši dne 8. sept. Cenjene brašč tem potom prosimo, da to našo pomoto vzamejo na znanje. V nedeljo 1. sept. torej na veselo svidenje na Laborah.

TRŽIČ

Požar v Tržiču

Sinoči približno ob pol deseti uri zvečer je pričela nenadoma goreti tovarna čevljev Malý-Demberger. Čudovito hitro se je ogenj razširil na vse ostrešje glavnega stanovanjskega objekta, ki leži na glavnem trgu v sredini mesta. Požar je v par minutah bruhnil po vsem ostrešju skozi streho, razvil se je velik plamen, ki je razsvetil vse mesto. Začelo je biti plat zvona in sirene po tovarnah so žalostno tulite. Kmalu so napeljali tržički gasilci svoje cevi ter pričeli gasiti. Na lice mesta so prihitele vse okoliške gasilske čete in tudi kranjska se je pripeljala na dveh avtomobilih s svojo „Magirus“ lastvo.

Pričele so se že vnemati sosedne hiše in grozila je velika nevarnost za ves Tržič. Venjar se je posrečilo skupnemu naporu vseh gasilcev, da so ornejili požar in preprečili večjo nesrečo. Pri eca. 25. m. dolgem poslopu na glavnem trgu je pogorelo vse ostrešje in se po nekod udrl tudi že strop v drugem nadstropju. Skode bo do cca. 150.000.— Din. Hiša je bila zavarovana za večjo sveto. O vzrokih požara se širijo po mestu razne govorice.

Basen. Lisica zvitopreka je postala silno lačna. Kje naj si pošče primerne hrane? Prikrade se naravnost v Tržički ulici. Ljudje so jo že večkrat opazili, toda da bi prihajala tako zvitotega še ne. Nič hudega sluteč jo puste pri miru. Saj kokoš tako nobene ne more zadaviti, ker jih na ulicah ni; da bi se pak do hotel okoristiti z njeno kožo, za to še ni čas. Pa glej! Izza vogala se prikaže precej krepak petelin in lisica je že pred njim. Kaj bo, se tjudje v strahu sprašujejo? Lisica govori, petelin kimia, ljudje strme. Težak kamen se je odvalil vsem opazovalcem, ko je lisica odhitela naprej, petelin pa ostal živ. Težke oblube, ki jih je moral dati petelin lisici, so mu komaj rešile žival.

Kdor zida

hišo, sebi ali drugim, mu zasteklim stavbo poceai in solidno ali dam samo šipe točno po merah prirezane. Mizarji pri šipah popust. Na zalogi imam vedno stekleno opeko vseh vrst.

Prepričajte se, prihranili boste.

Hlebš - Kranj

ljenje. Ali veste, katere so? Udrihaj po klerikalceh in...

„Zdaj ustanavlja klerikali s Srbi in Turki novo stranko Preje so bili proti ujedinjenju, sedaj bodo pa farji vse sami nesli Srbom.“ In tako dalje gre ta naša basen. Kdor hoče verjeti, naj verjame najnovejšo modrost tržiških JNS-arjev. Mi dobro vemo, odkot ta modrost. Tudi poznamo gospoda, ki jo je importiral. Vi, gospodarski talenti, edini zmožni kaj narediti, kaj ste vse ustvarili zadnja leta, odkar mi nismo imeli besede? Odgovorite, sicer bomu našteli večne ogromne „zasluge“, da boste otipali delo vašega patentiranega udejstvovanja, ki bo jako lepo „zadišalo“.

Gospod župan so zadnji čas posvetili pozornost „gas“. Stopnice so uredili, držaje namestili oziroma popravili, klopcje postavili celo pri sv. Jožetu. Škarpa je že davno popravljena. Gasarski „punktaši“, — dajte vsaj sedaj mir — saj je to menda dovolj narejenega!

Lep zbor. V nedeljo 11. avgusta se je zbral krščansko misleče delavstvo iz Tržiča in okolice na prijaznem hribu okrog cerkvice sv. Jurija. Precej nad tisoč ljudi se je udeležilo tega delavskoga tabora. Tržički č. g. župnik je imel sv. mašo s pridigo, v kateri je povdarił, da ima sv. cerkev ne samo pravice, ampak dolžnosti se zavzemati za najbolj izkoriscane člane človeške družbe in po svojih močeh pomagati. Pri maši je igrala cerkvena godba. Cerkveni pevci in ljudstvo je pa prepevalo za godbo evharistične pesmi. Po cerkvenem opravilu se je razvilo zborovanje. Poleg predsednika tržiške skupine Zupana Cirila so nastopili zastopniki bratovških skupin iz Kranja in Skofje Loke. Za Mladinsko zvezo je govoril tovarniš Bučar, za J. S. Z. pa tovarniš Jože Langus, ki je v svojem dobro naštudiranem govoru obrazložil pomen borbe krščanskega delavnega ljudstva. Prav vsi stanovi, tako delavec kakor kmet in obrtnik, se morajo boriti v strnjene vrstah za boljše čase. To pa samo na ta način, da obrnemo vsak pogled nazaj k Bogu, ker danes ima človek obrnjene svoje oči v zemljo v materto, kar je glavni vzrok vse današnje krize.

Red naj bo. Nekatere tržiške mesarie je tožila tržiška občna, ker niso točno odplačevali davka na poslovni promet. Že pred enim letom smo slišali visoke številke o težkih tisočkih, katere so mesari dolgovali. Mislimo pa, da bi na zatožno klop spadali tudi tisti, ki so toliko časa gledali ta neredit in niso imeli toliko energije, da bi napravili red.

Naši kulturni spomeniki

Starološki kaplan Janez Veider:

Novoodkrite slike in druge zanimivosti crnogrobske cerkve.

Kdo izmed Gorenjev ne pozna slavne crnogrobske cerkve? Saj je vidna po vsem Šorškem polju! Saj je že marsikdo izmed njih pohitel kot pohozen romar k milostni crnogrobski Mariji, ki je gotovo ni zastonj klical na pomoč. Zato bo gotovo vsem ustrezeno, če nekoliko spregovorimo o tem prelepem Marijinem svetišču.

Do sedaj zgodovina Crnogroba ni bila kaj jasna. Samo ena listina se nam je ohranila, nameč ona o zidavi dosti mlajšega prezbiterijsa. Letos pa spomeniški urad pod vodstvom dr. Strelca in profesorja Sternena že dalj časa raziskuje skrite umetnostne zaklade crnogrobske cerkve. Rezultat tega dela je prekosil vsako pričakovanje, kajti v Sloveniji samo še Turnišče nadkriljuje crnogrobske umetnostne zaklade. Preden jih popišemo, poglejmo nekoliko zgodovino Crnogroba. Že ime samo, da sklepata na veliko starost boje poti. Zanj je več razlag. Nekateri misljijo, da pride ime od nemškega „Maria zu Ehren in Gruben“. Toda vsi vemo, da Crnogrob ne stoji v kotlini, temveč na prijaznem gričku, s katerega se nudi prekrašen razgled daleč na okoli. Zato bo bolj verjetno imenje mons. Steske, ki pravi, da Ehrngruben pomeni v starih listinah jamo, kjer so v starih časih kopali pesek. Torej bi bila prvotna crnogrobska cerkev sezidana nad takoj staro jamo za pesek, kar bi bilo vsekakso mogoče. Kdaj je bila sezidana in kakšna je bila prva cerkev, nam je letošnje raziskovanje prineslo popolno jasnost. Bila je to nizka in kratka romanska cerkevica, stoječa na mestu sedanje severne ladje. V dolžini se je začela v sredini sedanje ladje, bila za polovico nižja, kot sedaj in se je končavala s tisto steno, ki še stoji za stranskim altarjem sv. Martina. Tu je bil tudi v 15. st. Bila je poslikana okrog leta 1500. Od te cerkvice sta se nam ohranili dve steni, ki so ju pri povišanju in podaljšanju cerkev ohranili. Z njima vred so k sreči ohranili tudi slike. To je prva in najstarejša plast slik. Predstavlja pa cel izrazito marijanski ciklus. Začne se sredi sedanje severne stene in sega nekako do sredine sedanje višine stene. Prva slika predstavlja Oznanjenje. Vendar se je ohranil samo angelj, ki je čudovito lepo risan v plemenitih linijah in krasnih barvah. Marija so uničili že v gotski dobi, ko so izdolblji okno. Nato sledi Rojstvo. Tudi tu se Marija z Detetom ni ohranila, pač pa vidimo Jožefja, ki se opira na palico. Na glavi ima izredno zanimiv romanski klobuk, ki obstaja iz trikotniških krajcev, na katere je povezljena visoka in ozka piramida. Jožefu na desni je močno razkoračen pastirček s kapuco na glavi in batom v roki. Pred njim kaže preplašene ovce, nad njimi pa dva angeljčka z napisnimi traki oznanjata

veselo novico. — Naslednja slika, najbržje Trije kralji, je skoro vsa uničena. Nekaj posebnega je zadnja slika na severni steni: Marijina smrt. Na postelji leži mrtva Marija. Okrog nje so zbrani apostoli. Sv. Peter, odet v duhovniško štolo, kopri z blagoslovljeno vodo. Nad posteljo je viden Kristus, ki drži v raročju Marijino dušo v podobi ljubeznive male deklice s krono na glavi. Na vrhu so spet angeljčki. Majanski ciklus se nadaljuje in končuje na povprečni steni za altarjem sv. Martina, ki stoji na postelji. Stopnice so uredili, držaje namestili oziroma popravili, klopcje postavili celo pri sv. Jožetu. Škarpa je že davno popravljena. Gasarski punktaši, — dajte vsaj sedaj mir — saj je to menda dovolj narejenega!

(Dalje prihodnjič.)

Uradne vesti

RAZGLAS

Vpisovanje vajencev. Občina Kranj naznaja, da se bode vršili naknadno vpisovanje obrtnikov in trgovskih vajencev v nedeljo, dne 1. septembra 1935, od 9. do 11. ure, dopoldne v osnovni šoli. K vpisovanju je treba prinesi učno pogodbo in zadnje šolsko spričevalo. Za začetnike in one, ki bodo ponavljali pripravljalni razred ter trgovske učence, se prične pouk že v torku 3. septembra 1935, ob 1. uri popoldne.

Pri vpisovanju je tudi plačati šolnilo. Vajenci, ki bodo stopili kasneje v učno razmerje, se bodo vpisovali samo do konca oktobra tega leta.

RAZGLAS

sreskega načelstva v Kranju

Ker je I. ponudbena licitacija za oddajo vzdrževalnih del in dobav za l. 1935/36 le delom uspela, razpisuje tehnični razdelek sreskega načelstva v Kranju v smislu odloka kr. banske uprave V. No. 72/1935 od 7. VIII. 35. — II. ponudbeno obravnavo na

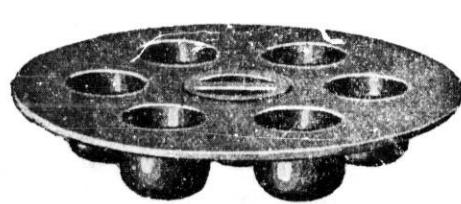
spet v šolo...



150

120

TIVAR OBLEKE



„HERKULES“

štidelniški obroči
dvojni prihranek: na
gorivu, na posodi

KOVINA - KRAJN

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0.50 D. Najmanjši znesek je 6 Din.

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. F. Ažmana.

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.



Jenko Alojzij
dežnikar

KRANJ, (poleg trgov. g. Jazbeca)

Iščem stanovanje (sobo in kuhinjo) v mestu. Naslov v upravi lista.

Več dijakov (dijakinj) sprejemam na hrano. Naslov v upravi lista.

Dijaka(injo) sprejemam na stanovanje z vso oskrbo. Naslov v upravi lista.

Prodam 16 metrov vrtne (lesene) ograje. Naslov v upravi lista.

Starinsko pohištvo različnih slogov v dobrem stanju Vam nudi po nizki ceni mizarstvo Pollak, Kranj.

Usnjarska in čevljarska zadruga

Runo'

r. 3. 30. 3. v Tržiču
priporoča sledče lastne in zato
najcenejše izdelke:

ovčine v raznih barvah,
kozine za pletenje sandale
usnje za površnike,
boks, ševro, juhtovino,
galanterijsko usnje itd.
Obišcite nas!

Sprejemam dva dijaka nižješolca na stanovanje in hrano. Tome, Kranj, Blejska c. 5.

Prodamo stavne parcele na Gorenji Savi in gozd v Besnici. Natančni pogoji se dobe pri Hranilnici in posojilnici v Kranju.

Iščem hišnika-(co) naslov v upravi.

Opremljeno sobico oddam s 1. sept. Pirnat Primskovo 155.

Stavna parcela naprodaj ob državni cesti na Polcah pri Naklem. Naslov pri Franc Barle, Naklo 59.

Zgubljeni! V nedeljo se je na poti Stražišče - Sv. Jošt zgubila zapestna ura. Pošten najdišč naj jo odda v upravi „Gorenjca“ proti primernej nagradi.

Prostovoljna gasilska četa Breg pri Kranju

v a b i n a

veliko vrtno veselico

vse prijatelje gasilcev. Veselica se vrši 1. septembra ob 3. uri pop. na vrtu tov. Drakslerja na Laborah.

Godba, ples, keglanje na dobitke, najboljša vina, topla in mrzla jedila, itd.

PRVOVRSTNA POSTREŽBA! VSTOPNINE NI!

Ker je čisti dobiček namenjen za novi gasilni dom na Bregu, upamo, da bo vsak po svoji moči pomogel k dobremu uspehu prireditve.

V slučaju slabega vremena se veselica vrši dne 8. sept. z istim sporedom.

Društva pozor!

Za svečano proslavo rojstnega dne Njeg. Vel. kralja Petra II. dne 6. sept. za katero se po vsej državi vrše velike priprave, kakor tudi za vse druge društvene slavnosti in prireditve Vam priporočamo vse za ognjemet potrebne predmete: topiče, rakete, petarde, bengalične ognje in razne druge zanimivosti.

„PIRA“ d.d. Zagreb

Glavno zastopstvo
Gregor Slavko, Kranj, hotel „Jelen“

Največje veselje je na spomlad

nositi čevlje, kupljene v trgovini

Franc Strniša - Kranj

Vsi izdelki: opanke, sandale, kapucin čevlji so DOMAČE ROČNO
D E L O. — Prepričajte se o dobrni kvaliteti tudi Vi!

Ženini in neveste

vse potrebno dobite v I. zlatarski deavnici na Gorenjskem

B. Rangus, Kranj



Istotam lepa izbira ur, zlatnine, srebrnine, očal, toplomerov, „Bleikristall“ jedilni pribor v srebru in Chromu itd. — V Vašem interesu je, da si pred nakupom ogledate res veliko izbiro po solidni ceni. Popravila se strokovno in točno izvršujejo. — Kupujem staro zlato in srebro.

Če grmi al' če se bliška
Moj fantič vendarle vriska,
pa zakaj bi ne, saj se zanaša na
Hubertus plašč, kateri ga bo va-
roval mokrote in prehlada.

Kupil ga je pri

Albin-u Jazbec-u
v Kranju

v največji trgovini z izgo-
tovljenimi oblekami na
Gorenjskem, o kateri je
znano, da se najcenejše
kupi.

KLOBUKI v veliki izberi-
cene brez konkurenco.
Raznovrstno blago za
obleke na izbero, srajce,
zimsko perilo itd.

Se priporoča

A. Jazbec - Kranj



Zahvala

Za premnoga dokaze globokega sočutja ob smrti našega nepo-
zabljenega sina

Andrejkota Pernuš

se tem potem vsem prav iskreno zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo dolžni čč. gg. duhovnikom, predvsem č. g. Jamniku za tolažilne obiske, nadalje g. dr. Bežku za njegov trud med boleznijo, kongregaciji fantovske Marijine družbe, posebno g. Kleču za njegov poslovilni govor, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, vsem darovalcem vencev in šopkov ter vsem ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Vsem Bog plačaj!

Spominjajte se ga še nadalje v molitvi!

Kranj, dne 27. VIII. 1935.

Užaloščeni starši.